

eiergaard, skal i de første 20 Aar være Fæstetvang undergIVEN og altsaa som Følge deraf maa bortfæstes eller bortforpagtes paa 50 Aar, skulde det her være tilladt at bortforpagte Gaardene paa 20 Aar. I og for sig kunde der vel maaskee være Grunde, der tale for en saadan Mildning i eller en saadan Forandring af Bestemmelsen i Loven af 1861; men det er forekommet Udvalget, at det dog ikke vilde være rigtigt ved denne Leilighed at vedtage en saadan Bestemmelse, fordi det syntes os, at en saadan Bestemmelse ikke burde tages uden i Kraft af en Revision af den hele Lovgivning angaaende Fæstetvangen. Der burde efter vor Mening ikke tages en særlig Bestemmelse i saa Henseende for disse ganske særegne Forhold, naar man ikke var kommen til det Resultat, at det var en Bestemmelse, som det overhovedet vilde være rigtigt at tage med Hensyn til Fæstegodset i det Hele. Af den Grund har Udvalget troet, at det vilde være rigtigt ikke at gaae ind paa dette Endringsforslag. — Hvad Endringsforslaget Nr. 21 angaaer, da indeholder det efter min Formening en heldig Forandring af den paagjældende Bestemmelse i Lovforslaget; naar imidlertid mit Navn ikke findes paa dette Endringsforslag, da er det af den Grund, at jeg har foretrukket at slutte mig til Endringsforslaget Nr. 22. Jeg er nemlig ligesom de øvrige Forslagsstillere af den Mening, at Spørgsmaalet om, hvor stor den contante Indbetaling og hvor stort Afdraget skal fastsættes ved frivillige Salg, er Noget, der i den Grad maa afhænge af de concrete Omstændigheder og kan besvares forskjelligt under de forskjellige Forhold, at der derom ikke burde staaes en almindelig Regel fast; og naar man iøvrigt overlader det til Ministeriet at approbere de paagjældende Salgsplaner, overlader det fuldstændig Frihed i denne Henseende, kan man vel ogsaa overlade det Frihed til at approbere eller forkaste, hvad der i denne specielle Henseende maatte blive foreslaaet. — Hvad Endringsforslaget Nr. 23 angaaer, da har Udvalgets Fleertal ikke kunnet gaae ind derpaa. Udvalgets Fleertal tør ikke gaae ud over den af Regjeringen foreslaaede Sjerdedeel, men har meent, at en saadan, naar samtlige Forhold toges i Be-

tragtning, maatte siges at være mere passende. — Hvad Endringsforslaget Nr. 24 angaaer, da har Udvalget heller ikke troet at burde slutte sig dertil. Jeg skal bemærke, at det turde have ikke liden Betænkelse isforveien at binde sig til at give en saadan Lov som den, der er omtalt i dette Endringsforslag, efter de løse Antydninger, som her ere givne; det kunde vel være, at man, naar man nøiere kom ind paa Overveelsen af, hvorledes en saadan Lov skulde være, vilde støde paa meget store Vanskeligheder, idet navnlig de Antydninger, der allerede være givne, vilde vise sig høist generende. Det forekommer mig, at, naar man spørger om den mulige Anvendelse af den Sjerdedeel, der efter Lovforslaget skal flyde ind i Statskassen, da ligger det overmaade nær at tænke sit Get af Lov. Enten maa man anvende disse Midler til almindelige Statsformaal, til saadanne Formaal, som komme alle Landets Borgere lige meget til gode; eller, hvis man ikke vil dette, ligger det nærmest at anvende dem til Fordeel for de Egne, hvorfra de ere komne. Derimod forekommer det mig unægtelig, at det, at tage Bestemmelse om, at de Sjerdedele, der komme ind f. Ex. fra Fyen, skulle anvendes til at etablere sjællandske eller lollandske Fæsterees Sønner, har i og for sig noget høist Unaturligt ved sig, og jeg kan overhovedet ikke troe Andet, end at, dersom hele dette Bødesystem — for at bruge et Udtryk, der tidligere er blevet benyttet om dette System i Lovens § 21 — overhovedet skulde have nogen Fremtid, saa vilde det være en af de allerstørste Anstødsstene, om man vilde komme ind paa at give det et Tillæg af den Slags Love, der behødes i Endringsforslaget under Nr. 24, ved hvis Overveelse man saa overmaade let vilde kunne komme til at glide ned til den Slags Foranstaltninger, der bleve forkastede af Landstinget ifjor, nemlig til, at det, der saaledes flyder ind i Statskassen, anvendes umiddelbart til Fordeel for den Familie, der tidligere har været Fæster af den samme Gaard, hvorfra Midlerne ere komne. Overhovedet mener jeg, at man kun med stor Sky kan see hentmod en Lov, som skal give dem, der raade over Statskassen, en Myndig-